Nu skal vantro være en ond ting, som ikke er god at ha. Denne mand la sin vantro til grund for sit løfte: „I faar ikke de 69,000" og saa slipper jeg at betale mit. Nu er spørsmaalet: Hvorledes skal vi bære os ad for at hjælpe manden av med sin vantro?

Jeg har tænkt frem og tilbake, og hør nu her hvad jeg er kommen til. Er der 19 som er villig at gi **et tusen hver**, saa skal jeg gi det 20de, saa hadde vi da 20 tusen, en god begyndelse; og saa er der vel en 40 som vil gi $500 hver, saa hadde vi $40,000, og saa vilde resten komme i mindre summer. Hvad tror I om denne plan? Har nogen en bedre, saa la os faa høre den. La os snakke med hverandre om denne sak i Folkebladet. Jeg er forvisset om, at vi **kan** samle $70,000 om vi vil. Men vil vi ikke — ja hvad saa? Hvad kan man gjøre med en som ikke vil? var der spurt engang.

Nu er spørsmaalet, hvad tid skal vi sætte før de $19,000; til næste aarsmøte? For mig er det det samme; kan de faaes paa en maaneds tid, saa er mit færdig.

Nu du pastor Gynild, som „fisker ved alle vande", saar der kaste kroken ut med dette lille agn paa og se om du kan fange 19 saadanne fiske. Det er bedre at fiske med litt agn paa end bare kroken.

Dette er nu min tanke om at hjælpe manden av med hans vantro og ogsaa hans penger. Og fik vi ikke hans penger — saa hadde vi da gjort en god gjerning allikevel. En som taler slik som ovennævnte vil ikke fremme saken, men hindre, og det er den stygge vantro som ligger iveien og den føder uvilje. Derfor la os gjøre hvad vi kan for at ødelægge vantroen. Ti jo nærmere vi kommer maalet, des svakere blir vantroen i denne sak. Og den maate jeg har paapekt tror jeg er god. Men har nogen en bedre saa la os faa høre den. Noget maa gjøres om vi skal komme frem.

Dette om denne sak. M. A. M.

Menighetskalenderen.

Her om dagen talte jeg med pastor O. M. Norlie og han fortalte mig den overraskende nyhet, at kun ti procent av Frikirkens prester har indsendt skema for sine respektive menigheters historie. Han bad mig ogsaa om jeg vilde skrive litt i Folkebladet og opmuntre brødrene til at sende ind sine svar paa de i skemaet tilstillede spørsmaal snarest mulig, hvilket jeg med glæde gjør.

Vi burde være med i dette ogsaa vi i Frikirken. En bok med korte historier over alle norsk lutherske menigheter i Amerika vil bli av stor betydning for fremtiden. Dens historiske værd vil bedre kunne bli bedømt femti aar i fremtiden end idag. Om ikke for noget andet saa burde vi være interesseret i dette foretagende fordi vi er nordmænd og som saadanne vil opbevare for efterslegten hvad vore fædre har utrettet her i Vesterheimen.

Men særskilt for os som er interesseret i det kirkelige arbeide burde denne bok være av stor betydning; derfor bør vi gi vor hjælp og støtte til dem som arbeider med den.

Ved siden av billeder av kirker og menighetshistorier vil boken ogsaa indholde andre værdifulde oplysninger. Til eksempel kan nævnes et kart over De forenede stater, hvor hvert „county" i hver stat er anmerket, samt hvor mange nordmænd der bor i hvert av disse counties. Dette vil jo ikke blot bli interessant at se, men det vil bli til stor hjælp, for eksempel for indremisjonsarbeidet i nye strøk.

Det vilde ikke skade os om vi i Frikirken fik litt mere statistik over vort arbeide her hjemme. I vor aarsberetning har vi hvert aar en statistik over vort arbeide paa Madagaskar og det er interessant; men vi har intet over vort arbeide her hjemme. La os bli flittigere til at sende ind parochialrapporter til organisationskomiteen saa de kan faa noget fuldstændig at trykke i aarsberetningen og la os ogsaa nu være fuldtallig repræsenteret i „Menighetskalenderen".

C. E. Nordberg.

Aarsmøtets tid.

Det er vistnok blit til en regel i de senere aar, at der avholdes en konsert under aarsmøtet. La den regel bli avskaffet!

Til aarsmøtet samles der jo for en stor del ældre, troende kristne folk fra landet. Og de vil hellere samles til bøn og vidnesbyrd om Guds ord for at opbygges paa sin aller helligste tro — de vil hellere det end gaa til konsert.

La dem faa det, la hjerterne faa styrkes i Gud og de helliges samfund. Det gir større utbytte.

Men skal der være konsert, la der da bli en ordning, saa mødet selv faar uttale sig derom. En enkelt menighet eller ungdomsforening bør ikke raade over aarsmøtets kostbare tid.

Peder Fostervold.

Fra Bethel menighet, Duluth, Minn.

Tillat mig gjennem Folkebladet at tale til Frikirkens menigheter, ti bladet kommer længere end jeg kan komme.

Indremisjonsarbeide i en storby er vanskelig og tungt nok. Men at drive missionsvirksomhet i en by som Duluth uten eget kirkehus er aldeles umulig.

Jeg vil ikke opta unødig spalterum med at specificere arbeidets mange vanskeligheter, men gaa like paa saken.

I april kjøpte vi en engelsk kirke for $1,200 med 2 lotter, som er værd hvad vi betalte for dem, og vi har 3 aar at betale dem paa. Kirken er i den stand at vi kan bruke den. Men paa samme tid trænger den megen reparation, som vi nu strider og stræver med. Og vi er saa som har den fornødne interesse for saken. Men vi saa som er har Frikirkens fremtid for øie i denne store fremtidsby.

Jeg har privat skrevet til venner rundt om, og mange, baade menigheter og enkelte mænd, har sendt os hjælp, saa vi kunde betale det første beløp, 250 dollars. Ja en menighet, Northwood, N. D., sendte os 72 dollars. Maa Gud rikelig belønne eder for eders opofrelse!

Andre brødre og menigheter har tat op kollekter, som har været os baade til hjælp og opmuntring.

Kjære venner og frikirkefolk, baade menigheter og private! Kom os til hjælp med en gang, en kollekt eller hvad somhelst, for at vi kan møte vore forpligtelser, saa kirkehuset kan bli vort.

Jeg som skriver dette er nu gammel, 71 aar, og min dag er snart tilende. Men det vilde være min største